

**Mireasa unui
fost copil
de trupă**

*

La 13 ani, în 1990, era copil de trupă în Regimentul 55 Transmisiuni „Napoca”. La 27 de ani, „fura” inima unei superbe domnișoare.

pagina 7

IARNA BOBOCILOI

Zăpada sfârșitului de februarie a păstrat, pentru câteva clipe, urmele pașilor de debut ai ultimei serii de incorporare „de iarnă”, dintr-o lungă istorie a serviciului militar obligatoriu. Anul acesta va fi ultimul în care, la „chemarea armiei”, tinerii țării — convinși de justețea deciziei lor, tributari tradiției sau pur și simplu curioși — vor parcurge, obligați de lege, treptele aspre ale „școlii bărbătiei”. Prezenți printre recruții din Regimentul 55 Transmisiuni „Napoca”, am reținut primele lor impresii formate la impactul cu universul cazon.

pagina 8

Scutul patriciei

Editor: Corpul 4 Armă Teritorial

www.forter.ro

Anul 59 * Nr. 458 (1768) * 8 martie 2006 * 8 pagini — 40 bani (4000 lei)

**ÎNAINTARE
ÎN GRAD**

Miercuri, 22 februarie a.c., la Bistrița, a avut loc ceremonialul înaintării la gradul de general de brigadă a colonelului Avram Cătănică (foto dreapta), comandantul Brigăzii 81 Mecanizate. Decretul prezidențial de înaintare în grad a fost citit de către comandantul C. 4 A. Teritorial, generalul-maior dr. Ioan Ciupei, în prezența cadrelor din comandamentul marii unități, a comandanților de unități din subordinea acesteia și a altor invitați.

Felicitați noastre, domnule general, și mult succes în concurența acestei mari unități de elită din Forțele Terestre! (Se.p.)

EVENTIMENT

Mărțișoare * Mărțișoare * Mărțișoare

Sergenta din Florești

Într-o documentare în Divizionul 7 Aruncătoare din Florești, la punctul de control al unității, suntem verificăți până la cele mai mici detalii de către subofițerul de serviciu, sergentul Daniela Probotianu. Apoi, nu se permite accesul. „Exigentă sergenta din Florești”, constată fotoreporterul Emil Moritz. „Numai bună de dat la ziar”, continuu eu.

Daniela este subofițer de artilerie, promoția 2005. Originară din Topoloveni – Argeș, la repartiție a ales Clujul. I s-a părut cea mai bună opțiune, chiar dacă era departe de casă. În ziua de 2 septembrie a același an se prezenta la unitate. Recunoaște că, pentru o femeie, arti-

leria nu are nici o delicatețe. E nevoie de multă muncă fizică și de mult efort la instruire. „Când am văzut pentru prima oară un tun, am

trăit ceva între mirare și teamă”, ne mărturisește.

Locotenent-colonel OVIDIU PURDEA-SOMES
(Continuare în pag. 7)

— UN NOU BLOC OPERATOR —

Joi, 2 martie a.c., la Spitalul Militar de Urgență din Cluj-Napoca a fost inaugurat noul bloc operator al secției de oftalmologie. „Investiția, realizată din fondurile spitalului și din sponsorizări, va permite ridicarea standardelor serviciilor medicale oferite pacienților”, ne-a declarat dna locotenent-colonel Monica Gavriș, șefa secției. Anual, peste 1.500 de pacienți trec pragul acestei secții, fiind considerată una dintre cele mai bune din țară. Vom reveni cu amănunte în numărul următor. (O.P.S.)

Condiția de artist

Douamna Indra Bianca Gavriloiu este referent și bibliotecar în B. 24 V.M. „General GHEORGHE AVRAMESCU”. Sunt domenii precizate în fișa postului cu răspunderi practice nelimitate. Așadar, ar fi lipsit de sens să-i remarcăm aici calitățile probate deja, cum sunt rigoarea și grijă pentru lucru bine făcut, respectul pentru formă și conținut, dragostea pentru carte și pricopearea de a promova carte. Vona scoate însă în evidență o altă latură a personalității sale, nu mai puțin importantă, aceea de artist al penelului.

Domnul locotenent-colonel Lucian Gavriloiu obișnuiește să spună că harul soției sale i-a tixit casa cu tablouri. Peisagistică, o simfonie florală a anotimpurilor. Am văzut două lucrări pictate de doamna Indra Bianca, despre care vom spune aici doar câteva fraze.

Primul tablou este portretul în ulei al lui Avram Iancu, comandanțul-erou al moților, receptat de artist într-o vizion optimistă și luminoasă, singurul portret de acest fel care are ochii albaștri, aşa cum li avea Avram Iancu, și nu căprui sau negri, aşa cum apar în iconografia consacrată. Tabloul este expus în Comandamentul Bg. 2 V.M. „Sarmizegetusa” din Brașov.

Al doilea tablou îl reprezintă pe generalul Gheorghe Avramescu, comandanțul-erou și

martir al Armatei a 4-a Române în cel de-al Doilea Război Mondial, al cărui nume îl poartă astăzi B. 24 V.M. E o operă unică.

Un alt tablou este, deocamdată, doar un proiect mental. El îl vizează pe generalul Vir-

gil Bădulescu, patronul spiritual al Bg. 61 V.M., cel care a fost primul comandant, cu gradul de căpitan, al primei structuri de vânătoare de munte, în dramatica toamnă a anului 1916.

Foto: Plutonier PETRICĂ DASCALU

„Dragonii Transilvani”

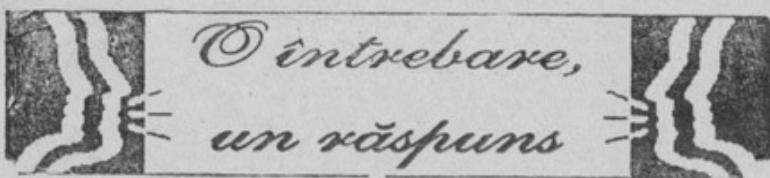
pagina 3

Ad augusta per angusta

pagina 4

Frustrarea

pagina 6

Colonelul VASILE GHIBU,
șeful de stat major
al Bg. 4 Ge. Trt.

EXTERNALIZAREA PAZEI — O ALTERNATIVA VIABILĂ

— Domnule colonel, ce ne puteți spune despre noul sistem de pază de care beneficiati în prezent?

— În conformitate cu Ordinul ministrului apărării naționale nr. M 58 și M 59/2005, la nivelul Forțelor Terestre, două unități din compunerea C. 4 A. Trt.

— Comandamentul Bg. 4 Ge. și unitatea de vânători de munte din garnizoana Brad — execută, cu caracter experimental, paza căzărmilor cu societăți civile specializate în domeniul. În cadrul acestui program ce se derulează din luna septembrie 2005, în cazarma în care și desfășoară activitatea Comandamentul Bg. 4 Ge. și subunitățile de brigadă, s-a trecut la asigurarea pazei cu angajații societății S.C. VIP SECURITY din Brad. Experimentul se va finaliza în cursul acestui an, în luna aprilie. Apreciez că, pe ansamblu, efectele externalizării pazei se inscriu într-un registru pozitiv, fie și numai dacă ne gândim că în ultima perioadă au scăzut constant efectivele de militari în termen apăt pentru a executa serviciul de pază repartizați din centrele de instrucție. Aria argumentației este însă mai largă. Degrevarea subunităților de sarcina de a pune periodic la dispoziție efective pentru serviciul de pază a permis ca procesul de instruire să capete consistență și continuitate, nivelul de securitate al obiectivului a fost menținut la o cotă ridicată, fiind asigurat de profesioniști specializați în domeniu, contribuția lor regăsindu-se și în misiunile configurate prin planul de pază și intervenție întocmit la nivelul căzărmii.

Serviciul de pază se execută prin observare din posturi fixe și prin patrularea perimetrelui (3 patrulări în 12 ore, pe timpul noptii). Ca o propunere de viitor, în cazul în care căzărmenele în drept vor decide generalizarea acestui tip de servicii, cred că ar fi bine ca cei care le contracțează să prevadă că firma angajată să dispună și de un grup de intervenție capabil să acioneze în cazul producerii unor incidente de securitate. Ca o concluzie, apreciez că prin acest tip de structuri se poate asigura securitatea obiectivelor militare de nivel 3, respectiv 4, și cred că există destule opțiuni la indemnă, având în vedere numărul ridicat de firme specializate în paza sediilor și a transporturilor de valori existent la ora actuală în societatea civilă.

■ Maior CLAUDIU IORDACHESCU

CURSUL DE FORMARE A SUBOFITERILOR ÎN ACTIVITATE — FILIERA INDIRECTĂ (proveniți din militari angajați cu contract)

■ ■ ■ **SPECTACOL** Joi, 9 martie a.c., începând cu ora 18,00, la sala de spectacole a Cercului Militar din Cluj-Napoca, muzica militară a garnizoanei, sub bagheta căpitanului Mircea Curtean, va oferi iubitorilor muzică, domnișorilor și doamnelor răsfățate de frumoasele sărbători de început de martie, un cadou deosebit. Talentații noștri colegi se vor produce în cadrul unui concert extraordinar ce va strângă în buchetul său ritmuri dintre cele mai diverse, de la cele clasice (J. Strauss, A. Dvorak, N. Paganini sau Gh. Vulpe), la „picantele” ritmuri latino, și de la pași sprințari de polka, ori eleganți de vals, la cei sensibili și lenți de blues. Cu siguranță, cei ce vor da curs generației invitații a colegilor din muzica militară a garnizoanei Cluj-Napoca vor pleca de la acest plăcut eveniment cu ghoicei bucuriei în suflet. (C.L.)

■ ■ ■ **PREMIUL S.S.M.** Premiul Societății Scriitorilor Militari pe anul 2005 a fost acordat recent poetului căpitan Adrian Lesenciu, cel care a debutat în paginile ziarului nostru. De data aceasta, autorul unor volume de poezie bine primeite de critici și cititori s-a distins prin carte de studii și eseuri „Postmodernitatea”. Cei care au optat pentru cartea Tânărului autor au fost reputații scriitori Nicolae Boghian, Radu Voinescu, Liviu Vișan, Adrian Pandea și George Mihaicea. (I.P.)

În rezerva armatei

Prin ordinul ministrului apărării naționale, la data de 28 februarie a.c., doamna locotenent-colonel Rodica Florian și domnul locotenent-colonel Gheorghe Dinte, din Comandamentul C. 4 A. Trt., au ieșit la pensie. Cu această ocazie le dorim multă sănătate, reușite în plan personal și o pensie cât mai lungă. (Sc.p.)

— să aibă o vechime în serviciu de cel puțin 1 an, împlinită la data susținerii concursului de admitere;

— să aibă vîrstă de cel mult 30 de ani, împlinită în anul susținerii concursului de admitere;

— să aibă potențial de dezvoltare ulterioară în cariera de subofițer, acest lucru fiind consemnat în recomandația privind profilul psihomoral și comportamental;

— să aibă în aprecierea de serviciu din ultimul an cel puțin calificativul „Bun”;

— să posedă permis de conducere auto, categoria B și C (numai pentru arma auto).

■ ILIE NEAGOS

Ultrascurte • Ultrascurte • Ultrascurte

Cu față spre luptător

■ IULIAN PATCA

Dacă în timp de război, din antichitate și până astăzi, marile erori și eșecuri au fost puse pe seama comandanților, victoriile au purtat mereu numele anonim al SOLDATULUI. Se spunea și se spune „Armata lui... comandanță de...” și oricum ar arăta fraza în continuare, subiectul este armata, trupa, forțele etc. Adică, în sens larg, dar explicit, luptătorul, omul din front care a finalizat sau nu decizia militară.

Trupa, cu jertfa și eroismul ei, le-a adus conducătorilor politici și militari faimă și notorietate, aureolă sau blam în istorie. Iar evoluția în timp a artei și strategiei militare a avut mereu în atenție tipul providențial al luptătorului, cu temele eterne: cum să fie instruit, educat, hrănit și echipat pentru luptă.

Să ne amintim că de nepregătiți și sumar echipați și dotați au trecut ostașii noștri Dunărea, în vara lui 1877, pentru cucerirea Independenței. Fără a invăța din istorie, toamna lui 1916 ne-a găsit la fel de nepregătiți, iar în 1941 ne-am bazat tot pe număr, bravură, entuziasm și capacitatea de jertfă. Iată de ce fiecare campanie ne-a costat enorm de mult.

Imperativul dotării cu echipamentul cel mai bun, cu tehnică, armament și mașini performante l-a evocat însuși președintele României, la recenta ședință de bilanț a activității M.Ap.N. Modernizarea este și năzuință, și leitmotivul tuturor analizelor similare din ultimii ani. Si nu e vorba doar de vestele antiglonț de 16 kg, de transportoare și autoturisme. Toți speră de ani de zile să se instruiască la cele mai înalte standarde, omologate și verificate în teatrele de operații. Transmisioniști, artilieriști, tanciști și vânătorii de munte, ca să numim doar câteva arme din Forțele Terestre, au nevoie de asemenea înnoiri. Sintagma „puțini, dar foarte buni”, care-i definește pe profesioniști, nu are în vedere doar calitățile umane, cunoștințele și deprinderile, mentalitatea de invingători, ci și suportul material necesar.

Intr-adevăr, după mult-prelungita și prea des rectificată reformă din ultimii 16 ani, cu restructurările radicale și succesive, a venit vremea modernizării. Deși la voință trebuie să existe și putință. Însă a trecut vremea când alpinistul militar avea asupra sa carabiniere de oțel insumând 3,6 kg, iar italianul avea aceleași piese, din aluminiu, de 630 g. Dacă vrem să fim performanți, nu putem continua să asigurăm legăturile cu stații vechi și greoaie, în era celularelor la purtător. Dacă am văzut pe la alții pachetul zilnic de hrană în campanie cu 4.200 de calorii în 600 de grame, va trebui să renunțăm la pachetul tradițional și voluminos, cu clasicele conserve...

Sunt doar câteva exemple. Edificatoare însă pentru a înțelege nevoia obiectivă de a ne întoarce cu adevărat față spre luptător.

ABONAMENTE „Scutul patriei”

Cei care doresc să se aboneze pe trimestrul II 2006 la „Scutul patriei” o pot face în următoarele condiții: costul unui abonament pe 3 luni este de 6×40 bani = 2,40 RON; suma va fi depusă în contul U.M. 02216: RO45TREZ-21623600120XXXXX — cont IBAN, 15051428 — cod fiscal Banca Națională, Trezoreria Cluj-Napoca; cererile se trimit direct, pe adresa redacției — U.M.

02565/V. În adresa de comandă vor fi specificate numărul de abonamente și cel de gratuități la care au dreptul militarii în termen (5 militari — un exemplar). La adresa respectivă se va anexa obligatoriu un document care să ateste vîrarea banilor în contul de mai sus (chitanță fiscală).

Ziarul se va distribui doar la structurile militare care înaintează cereri de abonamente și gratuități.

Admiterea în învățământul militar

● Scoala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Terestre „Basarab I”, Pitești: infanterie = 90 locuri, auto = 95 locuri, artillerie și rachete = 47 locuri, apărare NBC = 28 locuri, geniu = 38 locuri, comunicații și informatică = 20 locuri, rachete și artilerie antiaeriană = 18 locuri.

Candidații pentru cursul de formare a subofițerilor în activitate — filiera indirectă, din rândul militarilor angajați cu contract trebuie să îndeplinească următoarele criterii de recrutare:

— să fie absolvent cel puțin al învățământului liceal cu diploma de bacalaureat;

— să aibă gradul de caporal;

— să fie confirmat în arma/serviciul/specialitatea pentru care se organizează concursul de admitere;

REDACTOR-ȘEF
Locotenent-colonel
LEON-IOSIF GRAPINI
int. 0418

SECRETAR DE REDACȚIE
Locotenent-colonel
OVIDIU PURDEA-SOMEȘ
int. 0366

REDACTORI
Maior CLAUDIOU IORDACHESCU
Maior ADRIAN BOCHIȘ (Burundi)
Căpitan TRAIAN BRADU
IULIAN PATCA

Opiniile exprimate în articolele publicate sub semnătura autorilor au caracter strict personal și nu angajează în vreun fel răspunderea editorului sau a redacției. Manuscrisele nu se înapoiază.

SECRETARIAT TEHNIC DE REDACȚIE
Plutonier-major STEFAN VIOREANU (corespondență-expediție)
CRISTINA POP (corector)
EMIL MORITZ (fotoreporter)

TIPOGRAFI
Maistru militar principal
CORNEL SALĂGEAN
LIVIU CIREBEA
VASILE VITĂ
STEFAN POP
int. 0385

La Concursurile aplicativ-militare de iarnă, faza pe M. Ap. N., LOTUL C. 4 A. Trt. A CÂȘTIGAT TOATE LOCURILE !

Rând pe rând, în cadrul fiecărei probe, linia de finis a fost „inaugurată“ cu dezvoltură de reprezentanții noștri, spre marea satisfacție a coordonatorilor sportivi — colonelul Vasile Bolboacă și maiorul Ovidiu Tămaș și a șefului de lot, colonelul Alexandru Micu. Clasamentul pe probe a arătat astfel:

- Biatlon (individual, 21 de concurenți): locul I — cap. (a) Sorin Ilie (Bg. 81 Mc.); • Biatlon (echipe): locul I — plt. Vasile Olar (Bg. 61 V.M. Trt.), cap. (a) Ovidiu Muțiu, cap. (a) Sorin Ilie (Bg. 81 Mc.); • Ștafetă: locul I — cap. (a) Ioan Suciu, cap. (a) Istvan Sebestyen, cap. (a) Sorin Ilie și cap. (a) Ovidiu Muțiu (Bg. 81 Mc.); • Patrulă: locul I — plt.-maj. Vasile Olar, cap. (a) Vasile Pascan, cap. (a) Vasile Samson (Bg. 61 V.M. Trt.),

plt. Liviu Tătărău, cap. (a) Ioan Popandron, cap. (a) Flore Bulbuc și cap. (a) Valentin Axente (Bg. 81 Mc.). În clasamentul general, pe locurile II și III s-au clasat, în ordine, C. 1 A. Trt. și S.M.F.N.

O bucurie în plus pentru cei ce ne-au reprezentat la această importantă competiție a reprezentato-stabilirea ierarhiei generale, pe anul 2005, la nivelul tuturor competițiilor sportive, faza pe M.Ap.N. Cumulând frumoase rezulta-

În perioada 18—25 februarie a.c., în garnizoana Predeal, s-a desfășurat etapa finală pe M.Ap.N. a Concursurilor aplicativ-militare de iarnă rezervate unităților operative, întreceri la care s-au aliniat reprezentanții S.M.F.A., S.M.F.N., C. 1 A. Trt., C. 4 A. Trt., Cdm. Log. Intr., Cdm. Trs. și Cdm. Garnizoanei București.

te, multe dintre ele aureolate de strălucirea locurilor fruntașe, Corpul 4 Armătă Teritorial s-a clasat și aici pe primul loc.

Rezultatele de excepție obținute la aceste concursuri, laolaltă cu prețiosul trofeu ce a răspălit antrenamentele și eforturile depuse pe durata unui an întreg, au reprezentat recunoașterea valorii sportivilor militari din C. 4 A. Trt., a preocupărilor comandanților de mari unități și unități în acest important domeniu de instruire, dar și un frumos „cadou de despărțire“ pentru colonelul Vasile Bolboacă, un sportiv împămit și mulți ani ofițer cu educația fizică militară în Comandamentul C. 4 A. Trt., acesta fiind numit, recent, într-o altă funcție importantă din cadrul aceleiași structuri.

Maior CLAUDIU IORDACHESCU

1 martie - Ziua Automobilistilor Militari

— De colonel Gheorghe Cegă, în armata modernă, integrată, a anului 2006, nu suntem prea sentimental să vorbim de Ziua Automobilistilor Militari? Doar nu mai luptăm ca la Mărăști, în anul 1917, anul înființării armei auto!

— Răspunsul e simplu. Nu este activitatea desfășurată de către structurile militare unde să nu fie angajate efective și tehnică militară. Iar unde e tehnică militară, e nevoie și de specialiști auto, fie în conducere, fie în execuție. Dar, uite, ca să vedeți că automobilistii militari sunt și sentimentală, vă mărturisesc faptul că trăiesc un sentiment de tristețe. Dacă până în anul 2004 arma auto cuprindea ofițeri, maștrii militari, subofițeri, personal civil contractual, militari angajați pe bază de contract sau militari în termen, în prezent, ofițerii fac parte din Serviciul Transporturi Militare — specialitatea auto, iar celelalte categorii de personal menționate, din arma auto. Personal, cred că nu e bine, că se creează confuzii. În susțină rămâne toți automobilistii militari.

— Care sunt astăzi misiunile automobilistilor militari?

— Încadrați prin diverse structuri, specialiștii noștri sunt oameni cu care te întâlnăști la tot pasul: mecanici-conducători pe mașinile de luptă, conducători de autovehicule sau meseriași în structurile de mențenanță. Îi găsim, apoi, în modulele de logistică, de la nivel operativ sau tactic, sau în misiuni specifice în teatrele de operații. Sunt implicați activ în executarea multiplelor probleme generate de procesul de restrucțurare a armatei, în realizarea lucrărilor de mențenanță pentru toate tipurile de tehnică și echipamente militare. Anul trecut, de exemplu, efortul mecaniciilor-conducători și al conducătorilor auto s-a concretizat într-un rulaj de peste 7,5 milioane de km, pe drumurile naționale, poligoane sau tabodroame, iar al meseriașilor din formațiunile de mențenanță în executarea a aproximativ 7.500 de reparații sau revizii la tehnica și echipamentele din structurile C. 4 A. Trt.

Locotenent-colonel OVIDIU PURDEA-SOMEŞ

incât corecțiile erau aproape de valoarea nulă. La cele de 120 mm, competiția se dădea între soții Manole, Emilia și Gabriel, sergenți și ochitori amândoi la plutonul comandat de locotenentul Petru Păcurariu. Si după efectul care se observa la obiective, concluzionam că tragerile au ajuns o afacere de familie.

Cum bine se știe, la activitățile de acest gen, sunt mulți specialiști. De data aceasta am fost plăcut surprins să văd un psiholog pe teren în persoana doamnei p.c.c. Simona Pop, care și-a motivat pertinent prezența pe câmpul de instrucție. În primul rând, pentru că evaluarea oamenilor nu se face numai prin aplicarea „la normă“ a unor chestionare, în al doilea, pentru că este mandră de colegele sale ce poartă haina militară și demonstrează calități reale, unanim acceptate de colectiv, și, nu în ultimul rând, pentru că acești militari, lângă care nu se află pentru prima oară, au depășit statutul de colegi, fiind încadrați la categoria prietenii.

Având în obiectiv operaționalizarea acțională, prevăzută a fi finalizată pe la mijlocul acestui an, și disloarea într-un teatru extern de operații, militarii dejeni nu se pot plângă de lipsă de activități și nici nu o vor face. Doar nu degeaba au ales ca numele ce-i reprezintă să fie „Dragonii Transilvani“.

Căpitan TRAIAN BRADU

REPORTER PE CÂMPUL DE APLICATIE

„Dragonii Transilvani”

In ambianța „primitoare“ și plină de noroi a dealurilor sterpe din poligonul Bogata-Stejăriș, militarii din subunitățile de sprijin își amenajaseră pozițiile de tragere în funcție de cum urmău să se desfășoare „ostilitățile“, după cum am aflat de la locuitorul comandantului, maiorul Marius Hăranguș. Primele

proiectile au plecat din gunile de foc ale plutonului antitanc condus de locotenentul Cosmin Ștefan, care nu au mai avut nevoie de o a doua lovitură pentru îndeplinirea

„de pe margine“ de comandanțul de companie care-i sugeră să nu-l mai cheme de naș dacă nu strică ținta, sergent-major Mihaela Din a demonstrat că nu este cu nimic

misiunii. Ba încă cei din punctul de comandă se întrebau dacă au destule obiective montate în câmp. Comenzile complete date de serjenți-majori Radu Moldovan și Victor Bălaș l-au convins pe maiorul Ionel Todel, venit din partea Corpului 4 A. Trt., că totul se face „după carte“, și nu după ureche. Încurajată

mai prejos decât ceilalți colegi ai ei, comandanți de grupe.

La aruncătoare, aceeași poveste, alți protagooniști. La cele de 82 mm, grupele comandante de plutonierii Pavel Bande, Laurențiu Lupu și Vădean Valer reușeau încadrarea obiectivelor cu „toleranță“ de centimetri, astfel

CARTUSE • CARTUSE

O femeie sărmăna

Locotenent-colonel OVIDIU PURDEA-SOMEŞ

Dacă întâmplarea nu s-ar fi petrecut în apropierea zilei de 8 Martie, mai că aș fi trecut-o neobservată. La un depozit de materiale de construcții, s-a prezentat o bună, îmbrăcată în haine de lucru. E drept, mai ponosite și cam roase de vreme. Unii dintre vânzători n-au băgat-o în seamă. Ba chiar i-au vorbit nepoliticos. Alții au apostrofat-o, confundând-o cu unul dintre sărmânii Clujului.

Și totuși, un tinerei a avut timp și de ea. Și nu mică i-a fost mirarea când, la sfârșit, marfa cumpărată de buniciuță valora peste 100 de milioane de lei. A plătit și a plecat. „Maică, sunt cu casa în șantier și n-am timp de modă“, i-a spus zâmbind. Tinerele, student la Politehnica, a realizat în acea zi cea mai mare vânzare de când se angajase la firmă.

UN LOC DE ÎNTOARCERE

In 9 septembrie 1968, spre prânz, mă prezentam emoționat și sfios în B. 22 V.M. din Sfântu Gheorghe pentru a-mi lua în primire plutonul și a începe (credeam) lunga perioadă de practică la comanda trupei. Fusesem aici în anii doi și trei, ca elev, în săptămânilile de stagiu. Aici îndrăgisești oamenii, locurile și arma vânătorilor de munte.

Prima impresie a fost puternică și de durată. Dinspre Valea Oltului, subunitățile se intorceau de la instrucție. Mai întâi, au apărut în zare comandanții de plutoane, pe cai înspumați de transpirație. Păreau niște plăiești ieșiți din legendă. Ulterior, am aflat că ei erau: Dumitru Cioflină, Silvestru Hanganu, Constantin Goga, Ilie Tudoran, Gheorghe Răducu, Jenică

Chiper, Mihai Ciuta, Petru Gheju, Lucian Ginghină... Primii trei au ajuns generali. Ceilalți, coloneli și comandanți cu nume și renume în Armata română.

In urma acelui insolit pluton de cavalerie, spre platoul

SFÂNTU GHEORGHE

de adunare veneau subunitățile în coloană de marș, învăluite în norul de praf, însă așa cum știam că scrie la carte, cu gradații în frunte, în pas de defilare și... cântând. Parcă mai eram în școală militară.

In fața frontului, locotenent-colonelul Mircea Bucur, comandantul unității, i-a prezentat pe cei sosiți din noua promoție. Eram 9 ofițeri, 3

maiștri militari și 11 subofițeri, sub privirile a peste 800 de soldați „rupți” de instrucție și de oboseală.

Însă de abia peste cinci luni și jumătate, la 1 martie 1969, am luat plutonul în primire. Generalul-maior Marin Dragu, comandantul Bg. 2 V.M., i-a trimis pe toți cei din noua promoție în Bucegi, la cabana Dibam, la alpinism. Am revenit în unitate înaintea Anului Nou, iar pe 5 ianuarie eram iar la Dibam, la schi. Profesor la această „școală de aplicație” desfășurată în munți ne-a fost, zi de zi, Emilian Cristea (1915-1982), „reputat speolog, publicist, antrenor emerit, maestru emerit al sportului, cel mai titrat alpinist român din toate timpurile, membru al Academiei Române și a numeroase foruri științifice internaționale”, după cum este consimnat în Istoria Bg. 2 V.M. „Sarmizegetusa”...

Tradiție și actualitate în Batalionul 22 V. M.

AD AUGUSTA PER ANGUSTA

O STRUCTURĂ PROFESIONISTĂ

Desigur, după treceerea anilor multe s-au schimbat. Soldații sunt o „rara avis”. Locul lor a fost luat de cadre și militari angajați pe bază de contract. Profesioniștii. Din anul 2003, după trecerea batalionului din subordinea Bg. 2 V.M. în subordinea Bg. 61 V.M., s-a renunțat și la taberele de munte în Munții Bârsei, la cabana

zestrea de valori și tradiții, acumulate în război sau pe timp de pace, militarii de azi adăugă zi de zi noi performanțe în pregătirea individuală sau pentru luptă a subunităților. Acest fapt îl poate demonstra oricare profesionist din unitate, fie că e vorba de locotenent-colonelul Vasile Cristea — șeful de stat major, maiorul Daniel Blidea, că-

„Ad augusta
per angusta”
*
„Pe poteci înguste și abrupte se ajunge la fapte mari”

ÎN URMĂ CU 35 DE ANI, TOATE COMPAÑIILE ȘI BATERIILE ERAU COMANDATE DE... MAIORI!

Ceea ce au făcut în istoria lor legendară și ceea ce fac și astăzi vânătorii de munte corespunde pe deplin cu dictonul latin CITIUS, ALTIUS, FORTIUS (mai sus, mai repede, mai tare). Pentru asta, vânătorii de munte trebuie să se întoarcă la ei acasă, în cauză, în munți, în poligon și în tabere, la exercițiile tactice sau la spartachiadele profesionale.

„La noi, ne spune locotenent-colonelul Vasile Cristea, importante sunt antrenamentele, pregătirea fizică și psihică, capacitatea de efort și spiritul de coeziune.“ Un exemplu

aflat la îndemâna nălăcători. (În urmă cu 35 de ani toate companiile și bateriile erau comandate de... maior!) Așa cum se întâmplă de fiecare dată, militarii intră în poligon cu lecțiile învățate, cu cunoștințe și deprinderi de invingător. Recentele ședințe de tragere – 4 instrucție, ziua, și 2 instrucție, noaptea – ca și cele două exerciții tactice cu trageri de luptă au dat înțelese noțiunii de „zi de instrucție“. Subordonății locotenentului Ciprian Hopulele și sublocotenentului Gheorghe Boilă au obținut rezultate foarte bune. E și greu să evidențiezi pe cineva, dar parcă mai în față s-au situat grupele comandate de sergenții Florian Petrescu, Mihai Cazacu și Viorel Dascălu, ori de fruntașii Dan Ibănișteanu și Mihai Grancea, care au trecut recent în rezervă.

Rențea, sub Piatra Mare. Pe vremuri, toate subunitățile făceau drumul de 63 km pe jos, în două etape de marș. O asemenea experiență nu se uită. Azi, unitatea ieșe în tabără la Deluț, lângă Toplița, la 220 km, pe mijloace auto, cu patru halte.

Militarii profesioniștii nu mai merg la tragerile de munte pe dealul Fotos, lângă Anghelești, la 12 km. Terenul a fost revendicat, iar poligonul, dezafectat. Acum își măsoară în demnarea, cu toate categoriile de armament în poligonul aflat în apropiere, la marginea municipiului Sfântu Gheorghe. Când ieș în tabere, execută și tragerile de munte. Iar rezultatele sunt așa cum au fost întotdeauna — foarte bune.

Batalionul comandat de colonelul Ștefan Huruban a fost înființat în 7 martie 1940. La

pitanul Corneliu Grosar, maiorul militar Iulian Popa, plutonierul Petre Neagu și, de ce nu, preotul Ioan Costin Cucu ori Mărioara Ștef — bibliotecară, pentru a-i aminti doar pe cei întâlniți în unitate într-o geroasă zi de februarie a lui 2006.

Din 1974, B. 22 V.M. poartă și numele onorific de „Ciresoaia”, în memoria locului de desfășurare a primelor lupte de pe Valea Trotușului și în Carpații Orientali, din iulie 1917. De atunci și până în zilele noastre, deviza vânătorilor de munte este AD AUGUSTA PER ANGUSTA, adică pe poteci înguste (și abrupte) se ajunge la fapte mari. Sau, cum preferă unii, PER ASPERA AD ASTRA, adică pe căi anevoie se ajunge la stele. Într-adevăr, astăzi caracterizează pe cei care fac un efort continuu de profesionalizare.

TABĂRĂ LA MINUS 25 DE GRADE

Zilele și noptile de tabără de la sfârșitul lunii ianuarie și începutul lunii februarie a.c. au fost o provocare serioasă pentru vânătorii de munte. Si nu atât programul dens și încărcat le-a creat probleme de rezolvat, cât temperaturile extrem de scăzute. „În fiecare dimineață era sub -25 de grade“, ne spune căpitanul Cornelius Grosar — șeful de stat major al taberei. Ca urmare, programul inițial a fost adaptat la condițiile din teren: o pregătire teoretică, de interior, în primele ore ale dimineții și, apoi, program practic, până seara târziu.

Pentru mai multă eficiență,

s-au organizat două subunități de cadre, comandante de căpitanul Adrian Alexandrescu și locotenentul Florin Sabău, și una de militari în termen, comandată de locotenentul Ciprian Hopulele. În poftida temperaturilor foarte scăzute, s-a făcut zilnic instrucție tactică în teren, pe schiuri, instrucția tragerii (numai antrenamente), un exercițiu tactic de ambuscadă, organizat de căpitanul Adrian Alexandrescu, cu adversari din subordinea locotenentului Ciprian Onut, precum și două exerciții tactice pe hartă, pe tema apărării și ofensivă a companiei V.M. în teren muntos, împădurit.

N-au lipsit din programul taberei învățarea temelor de

survietuire în condiții de izolare, construirea adăposturilor improvizate, cercetarea unui itinerar etc. Si, desigur, la „activ“ pot fi trecute cele trei marșuri graduale și succeseive, pe schiuri, pe distanțe de 15, 20 și 25 km, în teren greu, cu rezolvarea unor situații tactice.

Tabără a fost beneficiu și-a soldat cu numeroase învățămintă — astăzi concluzia comandantului taberei, locotenent-colonelul Vasile Cristea. Chiar și planificarea și execuțarea marșului în asemenea condiții au fost provocări pe care vânătorii de munte le-au rezolvat și de această dată cu bine.

FILE DE ISTORIE

Pentru cei interesați, semnalăm lucrarea Istoria Bg. 2 V.M. „Sarmizegetusa“, apărută în 2003 la Editura „Pro Transilvania“, București, 450 p. Autor: colonel (r) Gheorghe Suman, general de brigadă (r) Mihail Perju și general de brigadă Ion Bucaciuc.

Cartea se constituie într-un impresionant documentar istoric, începând cu înființarea trupelor de vânători de munte, 3 noiembrie 1916, până în zilele noastre. Sute de fotografii, tabele și elemente grafice

ilustrează evoluția unei arme emblematici.

Cum este și firesc, în cuprinsul cărții un loc aparte îl ocupă istoria B. 22 V.M., din anul înființării sale, 1940, și până astăzi.

Omagiem astfel militarii unității și faptele lor prin omagierea comandanților unității din ultimele patru decenii: Mircea Bucur, Nicolae Nicșa, Mihai Sava, Grigore Cârstea, Ion Florescu, Mihai Ciuta, Viorel Zah, Jenica Chiper, Ilie Puran, Nicolae Cimpocă, Eugen Gheorghiu, Viorel Tămplaru și Stefan Huruban.

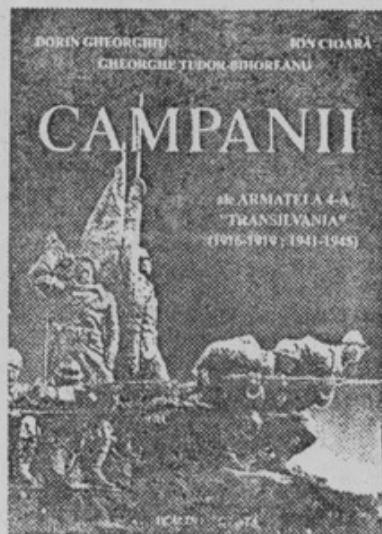
**CORPUL 4 ARMATĂ TERITORIAL
"Mareșul CONSTANTIN PREZAN" - 90 DE ANI**

CAMPANII (1916-1919)

Armata a 4-a (de Nord) s-a înființat în noaptea de 14/15 august 1916 prin Înalțul Decret nr. 2784, semnat de regele Ferdinand I al României. Primul comandanță a fost generalul de divizie Constantin Prezan (1861-1943), cel care, în 1930, va fi distins cu gradul suprem de mareșal.

Armata a 4-a (de Nord) avea în compunere Diviziile 7, 8 și 14, Infanterie, Brigada 3 Mixtă, Brigada 4 Călărași, Divizia 2 Cavalerie, trupe și servicii ale C. 4 A. din Iași. În campania militară din Carpații Orientali și Transilvania au mai intrat în subordine (temporar) Diviziile 6 și 15 Infanterie, iar Armata a 4-a (de Nord) a desfășurat o vastă operație ofensivă de sine stătătoare.

În perioada 15 august-13 septembrie, pe un front inițial de 270 km, Armata a 4-a (de Nord) a pătruns prin treptările Carpaților Orientali și a ajuns pe aliniamentul Vatra Dornei, E Răstolița, E Sovata, Prajd, inclusiv Odorhei, pe care a trecut la apărare. Ea a eliberat zone importante din estul Transilvaniei, cu o suprafață de aproape 12.000 kmp. Din cauza schimbărilor ma-

jore pe Frontul de Sud, la Dunăre și Marea Neagră, și nevoilor pentru manevra strategică de forțe și mijloace pe direcțiile amenințante, ofensiva armatelor române a fost opriță, la ordin.

La 10 noiembrie 1916, la comandă este numit generalul de brigadă Constantin Christescu, iar la 5 decembrie 1916, Comandamentul Armatei a 4-a (de Nord) își va inceta activitatea. Mariile unități și unitățile din subordine vor fi repartizate Armatelor 1 și 2 române,

sub comanda cărora vor participa la marile bătălii de la Mărăști, Mărăști și Oituz, din vara anului 1917.

La 10 decembrie 1918, cu ordinul nr. 807 al Marei Cartier General, se constituie la Sibiu Comandamentul Trupelor Române din Transilvania, la comanda căruia a fost numit generalul Traian Moșoiu. Cele patru divizii (6 și 7 Infanterie, 1 și 2 V.M.) cu circa 15.000 de combatanți aveau o valoare semnificativă.

În luniile decembrie 1918-iuanie 1919 acțiunile trupelor române s-au desfășurat între râul Mureș și brâul Munților Apuseni, cu rol de presing strategic, pentru a obliga Ungaria să respecte deciziile Puterilor Aliate. Ulterior, prin înființarea C. 6 A. (cu D. 16, 17 și 20 I.) și C. 7 A. (cu D. 18, 19 și 21 I.), la 8 februarie 1919, va avea loc campania din Munții Apuseni, până la granița de vest a României (16 aprilie-1 mai 1919).

În perioada 30 iulie-6 august 1919, s-a desfășurat operația ofensivă a armatei române din Câmpia Tisei, finalizată cu ocuparea capătului ungur, la 3 august. Trupele române din Transilvania, comandate de generalul Gh. Mărdărescu, au rămas pe teritoriul Ungariei până la 22 noiembrie 1919, retrăgându-se în țară în perioada 14 februarie-28 martie 1920.

Documentar realizat de: IULIAN PATCA

BREVIAR JURIDIC

◆ **Ordinul 60/32** al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Ordonației de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind condecorile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate (M. Of. nr. 147/16 feb. 2006).

◆ **Hotărârea de Guvern nr. 149** pentru modificarea art. 9 alin. (4) din Regulamentul privind organizarea procedurilor pentru valorificarea bunurilor aflate în administrație Ministerului Apărării Naționale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2005 (M. Of. nr. 148/16 feb. 2006).

◆ **Ordinul 1.184** al ministrului administrației și internelor pentru aprobarea Normelor privind organizarea și asigurarea activității de evacuare în situații de urgență (M. Of. nr. 161/21 feb. 2006). Prin evacuare se înțelege măsura de protecție civilă luate înainte, pe timpul sau după producerea unei situații de urgență, la declararea stării de alertă, care constă în scoaterea din zonele afectate sau potențial a fi afectate, în mod organizat, a populației, a unor instituții publice, operatori economici, animalelor, bunurilor materiale și în dispunerea lor în zone sau localități care asigură condiții de protecție și supraviețuire.

◆ **Ordinul 1.240/2005/1.178** al ministrului mediului și gospodăririi apelor și al mi-

nistrului administrației și internelor privind aprobarea Manualului prefectului pentru managementul situațiilor de urgență în caz de inundații și a Manualului primarului pentru managementul situațiilor de urgență în caz de inundații (M. Of. nr. 168/22 feb. 2006).

◆ **Hotărârea de Guvern nr. 161** privind întocmirea și completarea registrului general de evidență a salariaților (M. Of. nr. 172/22 feb. 2006).

Art. 2 — Fiecare angajator are obligația de a înființa un registru general de evidență a salariaților, în formă electronică, denumit în continuare registru, și de a-l prezenta inspectorilor de muncă, la solicitarea acestora.

Art. 3 — Registrul se completează în ordinea angajării și cuprinde următoarele elemente:

- a) elementele de identificare a tuturor salariaților: numele, prenumele, codul numeric personal (CNP);
- b) data angajării;
- c) funcția/ocuparea conform specificației Clasificării Ocupațiilor din România (COR) sau altor acte normative;
- d) tipul contractului de muncă;
- e) data și temeiul încheierii contractului individual de muncă.

Hotărârea intră în vigoare la 1 septembrie 2006.

Maior AUREL DAMSA

Premiile naționale ale revistei

„GÂNDIREA MILITARĂ ROMÂNEASCĂ”

Luni, 20 februarie a.c., în cadrul unei solemnități la care au participat dl Teodor Atanasiu — ministrul apărării naționale, academicieni, generali și ofițeri superiori, cercetători și reprezentanți ai mass-media, au fost decernate premiile revistei „GÂNDIREA MILITARĂ ROMÂNEASCĂ”, ediția a VIII-a.

Din cele 54 de lucrări apărute în anul 2005 și primeite la concurs, juriul a făcut 15 nominalizări, dintre care au fost premiate cinci, astfel:

Premiul „General de divizie Stefan Fălcăianu” s-a acordat domnului gl. bg. medic dr. Ioan Sârbu, pentru lucrarea „Performanță medico-militară în implantologia orală”.

Premiul „General de brigadă Constantin Hărjeu” s-a acordat doamnei dr. Luita Kraft, pentru lucrarea „Strategii de diagnosticare, optimizare și menținere a stării de comunicare în organizația militară”.

Premiul „Mareșal Alexandru Averes-

cu” s-a acordat domnului viceamiral dr. Gheorghe Marin, coordonatorul lucrării „Marea Neagră — spațiu de confluență a intereselor geostrategice”.

Premiul „Locotenent-colonel Mircea Tomescu” s-a acordat domnului Anatol Leșcu, pentru lucrarea „Români în Armata Imperială Rusă”.

Premiul „General de corp de armată Ioan Sichitiu” s-a acordat domnului gl. mr. dr. Cristea Dumitru, pentru lucrarea „Sisteme C 4 I”.

Diploma de excelență a fost decernată venerabilului general (r) Ion Tutoveanu (n. 1915).

IULIAN PATCA

VITRINA CĂRȚILOR

În atenția cinefililor

In Stop-cadru (Editura „Tribuna”, Cluj-Napoca, 2005, 181 p.), Ioan Pavel Azap selectează o parte dintr-o cronică de film scrisă în

ioan-pavel azap
stop-cadru

riile autorului sunt grupate în două capitole: Filme românești și Filme străine.

De la „Hotel de lux” (Dan Piță, 1992) la „Moartea domnului Lăzărescu” (Cristi Puiu, 2005), de la „Dracula” (Francis Ford Coppola, 1992) la „Aviatorul” (Martin Scorsese, 2004), cititorul-cinefil poate „revea-dea”, prin ochiul criticului de specialitate, producții cinematografice care au rulat pe măriile ecrane din România între 1992 și 2005. Celor interesați de un astfel de jurnal (regie, distribuție, premii, picanteuri, subiecte, culise etc.), Ioan Pavel Azap le urează, în nota de început, „vizionare plăcută”, urare la care subsciem.

Locotenent-colonel LEON-IOSIF GRAPINI

Un eveniment editorial

Unul dintre prestigioasele premii acordate recent de revista „Gândirea militară românească” pentru lucrări apărute în 2005 — Premiul „Locotenent-colonel Mircea Tomescu” — i-a revenit Tânărului istoric basarabean Anatol Leșcu, pentru studiul „ROMÂNII ÎN ARMATA IMPERIALĂ RUSĂ” (Editura Militară, București, 232 p.).

Rod al unei laborioase documentări prin arhive mai puțin cercetate de istorici, lucrarea are caracter de unicat, cu informații inedite și interesante asupra fenomenului respectiv. Astfel, aflăm despre „Coloniștii români și unitățile românești din cadrul Armatei Ruse”, de la începutul secolului al 18-lea până la jumătatea secolului al 19-lea (Cap. I), despre „Români în campaniile militare ale Imperiului Rus în secolul al 18-lea” (Cap. II), sau despre „Români în campaniile militare purtate de Imperiul Rus în prima jumătate a secolului al 19-lea” (Cap. IV). Capitolul III, mai scurt, dar semnificativ, analizează „Participarea românilor din cadrul Armatei

IULIAN PATCA

Anatol Leșcu

ROMÂNII ÎN ARMATA IMPERIALĂ RUSĂ

editura militara

Reconsiderarea imaginii românilor

Carteau lui Anatol Leșcu, „Români în Armata Imperială Rusă”, rod al unor laborioase cercetări în arhivele și documentele rusești, ucrainene sau de la Chișinău, acoperă un gol în istoriografia românească și obligă, în același timp, la reconsiderarea imaginii românilor în istoria militară a Europei din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea.

Printre portretele care decorează Galeria Militară a Palatului de Iarnă din St. Petersburg, în rândul celor mai străluciți eroi ai războaielor care au făcut gloria militară a Rusiei se află și figurile a sase generali de origine română: generalul-locotenent Ilie Duca, generalul-locotenent Nicolae Cretov, generalul-locotenent Grigori Lisanevici, generalul-maior Andrei Efimovici, generalul-maior Gherasim Șostacov, generalul-maior Daniil Șuhanov. De-a lungul unui secol și jumătate, zeci de mii de români, înrolați în regimenterile și diviziile de husari sau în alte tipuri de unități, au contribuit la victoriile imperiului țărilor în numeroase războaie cu turci, în Războiul de șapte ani, în războaiele cu Napoleon, bravura lor devenind legendă. Istoria i-a reținut ca soldați ruși, dar ei veneau să întărească rândurile armatei imperiale din Moldova, din Țara Românească, din Transilvania și Banat.

RADU VOINESCU

SEATUL MEDICULUI

FRUSTRAREA

Emoție negativă fiind, frustrarea apare atunci când un obstacol exterior, eveniment sau persoană ne impiedică să ne atingem scopurile. Frustrarea provine din decalajul creat între așteptările noastre și rezultatul real al unei acțiuni. Există două reacții la frustrare. Prima este conștientă. Individul frustrat urmărește cu asiduitate îndeplinirea scopului, în ciuda obstacolelor. Al doilea tip, de natură inconștientă, apare când frustrarea este atât de intensă, încât emoția negativă amenință integritatea personalității.

Studiindu-se comportamentul agresiv în raport cu frustrarea, s-a descoperit că acesta este de multe ori o consecință a frustrării. Tipic este exemplul șoferului care, supărat pe mașina al cărei motor se defectează constant, izbește capota. Frustrarea, ostilitatea și furia ne afectează negativ la nivel emoțional, mental, spiritual, dar și fizic. Pe termen lung, determinată instalarea bolilor coronariene și a altor afecțiuni fizice. Migrenele, tensiunile musculare, afecțiunile gastrointestinale, unele afecțiuni dermatologice, tulburările circulatorii sau respiratorii își au originea în lungi perioade de frustrare.

In mijlocul unei crize este foarte ușor să-ți pierzi concentrarea. Se spune că o problemă bine definită este o problemă pe jumătate rezolvată. Pe măsură ce experiența dramatică se desfășoară, cel mai bun lucru este să urmărești rezultatele și să redenești continuu problema. Din când în când este esențial să te distanțezi de evenimentele curente. O plimbare în parc e o idee bună. Vei fi surprins să descoperi căte resurse ai.

O situație frustrantă devine de multe ori suportabilă când este împărtășită unui prieten. Cere ajutor! Există vreo regulă care spune că trebuie să treci singur prin încercările?

Medic LOREDANA MANZALA

Cu ocazia zilei de 8 Martie (dar cu valabilitate în toate zilele anului), florile pe care le dăruim femeilor pot fi însoțite de un parfum bun. Bun nu înseamnă neapărat și scump, ci adevarat persoanei respective, stilului și personalității sale. De aceea, atunci când alegeți un parfum, este util să cunoașteți clasificarea utilizatoarei, pe categorii. Iată ce spun specialiștii că ar fi indicat să alegem:

ASTĂZI E ZIUA TA!

- aromele de citrice: de lămâie, portocală sau grapefruit, pentru femeile care iubesc natura foarte mult;
- aromele florale, pentru femeile de afaceri care au tendința de a controla totul, elegante și foarte ocupate; ele sunt potrivite și pentru femeile clasice și romantice, care preferă accesorii simple și un machiaj discret;
- aromele acide, mai tari, cum sunt cele de mosc, de exemplu, se potrivesc pentru femeile cu mult temperament original;
- aromele orientale, amăruite, cu un pic de tentă florală sau de santal sunt indicate pentru femeile îndrăznețe, non-conformiste.

Anul 2006, mai precis intervalul 29 ianuarie 2006 – 16 februarie 2007 (anul 4703 conform calendarului chinezesc), calculat din anul înscăunării primului împărat oficial al Chinei antice, este numit Bing-Xu, sau anul Câinelui de Foc.

Cele 12 zodii ale acestui an și cei mai recenti ani de referință sunt:

- Sobolanul – 28.01.1960-14.02.1961; 14.02.1972-02.02.1973; 02.02.1984-19.02.1985; 19.02.1996-07.02.1997; ● Bivolul – 20.01.1949-16.02.1950; 15.02.1961-04.02.1962; 03.02.1973-22.01.1974; 20.02.1985-08.02.1986; ● Tigru

– 17.02.1950-05.02.1951; 05.02.1962-24.01.1963; 23.01.1974-10.02.1975; 09.02.1986-28.01.1987;

- Iepurele – 06.02.1951-26.01.1952; 25.01.1963-12.02.1964; 11.02.1975-30.01.1976; 29.01.1987-16.02.1988; ● Dragonul – 27.01.1952-13.02.1953; 13.02.1964-01.02.1965; 31.01.1976-17.02.1977; 17.02.1988-05.02.1989; ● Sarpele

– 14.02.1953-02.02.1954; 02.02.1965-20.01.1966; 18.02.1977-06.02.1978; 06.02.1989-26.01.1990; ● Calul – 03.02.1954-23.01.1955; 21.01.1966-08.02.1967; 07.02.1978-27.01.1979; 27.01.1990-14.02.1991; ● Oaia – 24.01.1955-11.02.1956; 09.02.1967-29.01.1968; 28.01.1979-15.02.1980;

— Pentru mine, bărbatul ideal trebuie să fie elegant, cult, să-i placă să vorbească, să aibă darul de a povesti vrute și nevrute și să nu plece niciodată seara de acasă...

— Draga mea, dar tu nu ai nevoie de un soț, ci de un televizor...

— Care e maximul pedepsei pentru un bigam?

— Două soacre!

— Ieri i-am spus lui Costel că dacă nu-mi cumpără o rochie nouă o să ies goală pe stradă.

— Si el ce a răspuns?

— Că, dacă tot ies, să-i cumpăr și lui două sticle de vin.

— Ce colier de aur interesant ai!

— E o amintire de la soții mei.

— ?...

— E făcut din verighele care mi-au rămas de la ei.

15.02.1991-03.02.1992; ● Maimuta – 12.02.1956-30.01.1957; 30.01.1968-16.02.1969; 16.02.1980-03.02.1981; 04.02.1992-22.01.1993; ● Cocoșul – 13.02.1945-01.02.1946; 31.01.1957-17.02.1958; 17.02.1969-05.02.1970; 04.02.1981-22.01.1982; 23.01.1993-09.02.1994; ● Câinele – 02.02.1946-21.01.1947; 18.02.1958-07.02.1959; 06.02.1970-26.01.1971; 23.01.1982-10.02.1983; 10.02.1994-30.01.1995; ● Mistretul – 22.01.1947-09.02.1948; 08.02.1959-27.01.1960; 27.01.1971-13.02.1972; 11.02.1983-01.02.1984; 31.01.1995-18.02.1996.

PREDICTII:

■ SOBOLANUL An plin de satisfacții și împliniri. Șanse de promovare sau cooptare în proiecte importante. Atenție la buget, trebuie evitate speculațiile. Mult noroc în dragoste. Imunitate scăzută, sunt recomandate alimentele proaspete, exclus cele conservate.

■ BIVOLUL Poate căpăta putere și un statut superior, dar e mult de muncă. Sprijin din partea celor de sex opus. Resurse bugetare reduse, unele întâzieri în recuperarea sumelor restante. Probleme de digestie, fumatul trebuie redus sau chiar eliminat dintre vicii.

Incursiuni în spectacolar

Mai nou, UNICEF se ocupă de magie, sau cel puțin asta pare să denote tema centrală a ultimului raport anual, prezentat la Londra. În raport se vorbește de înmulțirea ființelor umane invizibile, dar, lăsând la o parte gluma, se face referire, de fapt, la copiii născuți și neînregistrați la oficiile stării civile. Această masă uitată de guverne – și, din acest motiv, extrem de vulnerabilă – crește în fiecare an cu aproximativ 50 de milioane de nou-născuți. În anul 2003, an pentru care cifrele au fost finalizate, se estimează că 48 de milioane de copii aduși pe lume – 36% din totalul nou-născuților – nu au fost însemnați oficial în documente de evidență și identitate.

Cauzele care permit o astfel de stare de lucruri alarmantă sunt diverse, mergând de la problemele financiare cu care se confruntă multe familii, dificultățile economice ale

moralității marginalizate, până la cronicăza haosului stărtinit de conflicte crude în tot mai multe regiuni de pe glob. Copiii „invizibili” nu-și găsesc loc în spitale, nu au acces mai târziu la servicii sociale, devin ușor victime ale traficului de persoane și a exploatarilor de tot felul, marajelor timpurii sau înrolărilor premature în varii forțe militare. Cifrele vorbesc de la sine: procentul nașterilor nedechiarate ajunge la 62% în Africa subsahariană, 70% în Asia de Sud, 93% în Bangladesh sau Afganistan.

Acești copii există totuși, având acută nevoie să le fie recunoscute drepturile. Sunt speranța omului într-un viitor mai bun, dar nu se pot alinia acestei sprânte atâtă vreme cât ei trăiesc într-un prezent crud și neprotejat de cei ce vor avea nevoie de aportul lor în modelarea pozitivă a zilei de mâine.

Maior CLAUDIO IORDACHESCU

Copii „invizibili”

— Să știi, dragă, că mie nu mi-a tulburat mintea încă nici o femeie.

— Dar atunci cine?

Două femei trădate în dragoste stau de vorbă:

— Îmi doream un bărbat care să nu dispară subit de acasă cu lunile, aşa că mă întâlnesc cu un tip în arest la domiciliu.

În tren, la graniță, va-meșul:

— Tigări, coniac, narcotice?

— Nu, răspunde un pasager, dar dacă se poate, o cafea cu lapte, vă rog.

CURIOZITĂȚI

● Cea mai veche scrisoare de dragoste a fost descoperită de arheologi în Irak, în localitatea Chaldeia. Epistola datează din anul 2200 î.Hr. și a fost scrisă de un oarecare Gimik către doamna Dasbuaj, pe care o invită la o întâlnire în Babilon. Greutatea scrisorii, realizată — potrivit modei epocii — cu ajutorul daltei, era de numai (!) 16 kg.

● Un Tânăr din Göteborg (Suedia) i-a adresat logodnicii sale o epistolă ce avea respectabilitate lungime de 137 de metri. Frazele sentimentale incluse erau susținute de citate din poeme de dragoste celebre. În ziua nunții, Tânărul a apărut într-o rochie de mireasă confecționată din respectiva scrisoare.

● Soldatul Adriano Poltronieri i-a trimis prietenei sale din Verona, în decursul celor 519 zile ale stagiului militar, nu mai puțin de 615 scrisori și 1.580 de cărți poștale, ceea ce corespunde unei medii de 4,2 răvașe pe zi.

deseori în van, fără căștiguri. Sunt favorizați scriitorii, jurnaliștii, artiștii. Circulația sănătoasă și ochii sunt vulnerabili. Prietenii aparte.

● COCOȘUL Poate vei decide să iezi un credit bancar, un imprumut, ceva. Șanse mici de căștig în speculațiile financiare. Caută telefonul dentisului, s-ar putea să ai nevoie. Mai aleargă din când în când. Dragostea... va fi un foc de paie, mizează pe ceea ce ai deja.

● CAINELE Schimbări și transformări majore. E timpul să îți schimbi locul de muncă, dacă asta visai. Ai nevoie de multă concizie și claritate în comunicare. Șanse bune de suplimentare a veniturilor. Probleme de sănătate: stomacul, coloana, capul... Dragoste cu năbdădăi.

● MISTREȚUL Schimbări consistente și benefice. Ai nevoie de un imbold, n-ai curajul începutului, dar tenacitatea și perseverența te vor conduce la reușită. Bani mai puțini decât anul trecut; nu acceptă să fii girant. Vei fi seducător, carisma va atrage pașiuni.

ANUL 2006
ÎN ZODIACUL CHINEZESC

■ IEPURELE Succes în carieră pentru liber-profesioniști. Cuvânt-cheie: planificarea. Se recomandă o atitudine rezervată în relația cu cei puternici. Căștiguri bune. Atenție la căzături, sistemul osos va fi expus unor accidente. Declarații de dragoste.

■ BIVOLUL Poate căpăta putere și un statut superior, dar e mult de muncă. Sprijin din partea celor de sex opus. Resurse bugetare reduse, unele întâzieri în recuperarea sumelor restante. Probleme de digestie, fumatul trebuie redus sau chiar eliminat dintre vicii.

■ DRAGONUL Schimbări: de colaboratori, de profesie, de planuri. Anul aventurii absolute, orice se poate întâmpla. Multe turbulente și dispute, dar, cu calm și vigilență, vei

„Dacă vrei cu adevărat, poți!“

La inceput a fost doar o idee. Încă din 2002, de când s-a îndrăgostit de instituția militară, de rigoarea din jurul său. În tot acest timp l-a avut drept exemplu și pe soțul ei, caporalul Benone Căsăneanu, devenit subofițer pe filiera indirectă, având azi gradul de plutonier de logistică și un stagiu de luptă în Irak, în misiunea din 2004/2005.

Azi, doamna Sonia Căsăneanu este administrator de subunitate în Comandamentul Bg. 61 V.M., cu gradul de sergent-major. În 5 martie 2005, a devenit subofițer pe filiera indirectă, ghidându-se după principiul „Dacă vrei ceva cu adevărat, poți!“. S-a străduit mult și a fost ajutată să accedă în corpul subofițerilor. Deși nu avea experiență, a trecut cu rezultate foarte bune toate testele teoretice și practice profesionale.

Cu toate acestea, anul care a trecut a fost foarte sollicitant, cu învățăminte acumulate „din mers“. Însă dorința puternică de perfecționare, spiritul gospodăresc și, de ce nu, farmecul personal, au fost atuuri în afirmarea ei în cadrul subunității transmisioniștilor. Ca femeie, cel mai mult ii plac ordinea și disciplina, grija față de oameni și de materialele pe care le gestionează. Sunt cerințe pe care le are față de ea însăși și față de ceilalți. Iar acest comportament se vede în fapte. E destul să vorbești cu șefii sau subordonatai ei, ori să-i vezi magaziile.

La inceput de carieră militară și de căsnicie, sergentul-major Sonia Căsăneanu și plutonierul Benone Căsăneanu au o familie frumoasă. Și, cine știe, poate că fiul lor, Eduard, de șase ani, le va urma exemplul.

IULIAN PATCA

Mireasa unui fost copil de trupă

Viața caporalului (a) Cosmin Ciobanu are toate ingredientele unei telenovele de succes. La 13 ani, în 1990, era copil de trupă în Regimentul 55 Transmisiuni „Napoca“. S-a obișnuit greu cu atmosfera cazonă,

deși îl avea alături și pe fratele mai mare, Virgil, și el coril de trupă în același regiment. A plâns deseori, vroia să stea cu bunicii, chiar a fugit din unitate, dar o mașină

Am cunoscut-o acum mai bine de 15 ani și în minte că m-am întrebat, observând-o aliniată în plutonul „chimistelor“, pe latura platoului rezervată „fetelor“ în cauzma Școlii (pe atunci) Militare de Ofițeri Activi „Nicolae Bălcescu“, cum va reuși să reziste în decorul cazon o fată atât de firavă. Eram prea Tânăr, nu apucasem să mă conving de justitatea expresiei „aparentele înșelă“. Anii au trecut și mi-am regăsit colega, surprins, râsând paginile unei publicații ce își croia drum spre cititorii în uniformă, încurjat de parfumul teilor de pe Dealul Copoului. Doamna maior Cristina Iacobuț, ofițer de relații publice, coordonează activitatea redactorilor de la periodicul „În slujba patriei“. Complicatele repere din universul abstract al chimiei, fundamentate de absolvirea cursurilor de carieră specifice comandanților de subunități, dar și de cele ale unei facultăți de profil din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza“ din Iași, nu „corodaseră“ sensibilitatea și dragostea pentru cuvântul bine ales, trăsături compatibile cu aparența fragilității pe care îmi aminteam că o emană.

Reîntâlnirea față în față mi-a relevat aceeași siluetă de-

Mărțișor pentru Cristina

licată, dar panopia realizărilor cumulate mi-a demonstrat că „miezul“ colegiei mele detinează tot ce care suntem tentați să o recunoscem, de obicei, bărbaților. Și dacă aveam fie și o căt de mică îndoială, tot ar fi trebuit să o abandonez la recepționarea primului comunicat despre activitatea celor din Batalionul 151 I. „Lupii Negri“ în teatrul de ope-

rații din Afganistan (misia din perioada iunie 2005 – ianuarie 2006), semnată de „fata firavă“ pe care o știam. Am colaborat excelent în încercarea de a mediatiza efortul „Lupilor Negri“ în decorul aspru al Afganistanului și, chiar dacă am uitat, uneori, să apelez la alese expresii de mulțumire și apreciere (deh, orgoliu masculin!), ele s-au strâns undeva, într-un fișier din suflet.

Acestor cuvinte, chiar și nemolegate în frază, le leg acum un șnur alb-roșu, și ansamblul, ca un virtual mărțișor, îl ofer colegei noastre. Am aflat că acest „mărțișor“ va parcurge un drum mai lung decât credeam, până pe meleaguri situate în afara zonei de responsabilitate a C. 4 A. Trt. — colega noastră fiind promovată, recent, într-o funcție importantă în cadrul Cdm. 2 Op. Intr. —, dar l-am înzestrat cu aripi trainice, de simpatie și respect.

Multe primăveri împlinite și dăruite cu bucurii, doamna maior Cristina Iacobuț!

MAIOR CLAUDIU IORDACHESCU

Se spune că o faptă bună face două inimi fericite.
Este o adevărată artă să știi să dăruiești, pentru a obține în schimb un simplu zâmbet.

Elev sergeant-major MARINELA CARCIUMARU,
Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul“, Alba-Iulia

Dragul meu

Dimineața dragă a unei amintiri de mai:
o cutie poștală și-un plic ros
cu gânduri vecbi și sărate.
O scrisoare nescrisă aducea
cu ea cenușa unui chip desenat
și visul neimplinit al unei
rocii
ce nu știa să danseze.
O pereche de scări îi striga
obosită să-l aștepte mereu,
dar drumurile răstignite nu
invie.
O ușă s-a inchis într-un suflă
unde ea mai aștepta, vinovată
și tristă.

Sergenta din Florești

chirie, împreună cu o altă colegă de promoție, Corina Stancă.

Licențiată în științe economice, Daniela e optimistă. Nu se gândește cu teamă la ziua de mâine. Știe că miciile bucurii întrețin farmecul vieții. Și printre aceste bucurii se numără și lalelele, florile ei preferate, care îi amintesc de Balul Mărțișorului din școala de subofițeri.

militară trimisă de colonelul Mircea Șerban l-a adus înapoi. Anii au trecut și Cosmin a absolvit școala generală și liceul, iar astăzi este militar angajat în unitatea în care a crescut.

In anul 2000, la un majorat, a cunoscut-o pe Delia. „Era timid și nu prea se dădea la fete“, își amintește ea. În cele din urmă a invitat-o la dans. Apoi a condus-o acasă. Prezătoare, fata n-a vrut să-i lase numărul de telefon, promițându-i c-o să-l sună ea. „Zugrăveam acasă și am uitat să-l sun“, continuă râzând. Până spre seara a sunat el, după ce a întors pe dos tot cercul de prieteni pentru a-i afla numărul de telefon.

Intr-o noapte de Invieră, Cosmin a dus-o pe Delia la capela militară a regimentului. Apoi, la puțin timp, și-a luat înimă în dinți și a cerut-o de soție. Delia e fericită când povesteste despre acele clipe: „A pus un inel într-o cutiută, a desfăcut o sticlă de șampanie și, așezându-se în genunchi, m-a întrebat dacă vreau să fiu soția lui.“

Cosmin a primit drept răspuns un „Da“ hotărât, iar în iulie 2004 s-au căsătorit. Nunta a fost plină de peripeții. La inceput a fost furată mireasa, pentru care s-a plătit o răscumpărare „lichidă“, o sticlă de whisky. Și cum prietenele miresei nu s-au lăsat mai prejos, în toiu nuntii au „răpit“ mirele. L-au adus plin de urme de ruj, pe obraz, pe gât și pe cămașă. Totul s-a „reparat“ cu o declarație de dragoste.

După aproape doi ani de căsnicie, Delia e fericită alături de Cosmin. El a rămas omul din ziua în care o cerea de soție, sufletist, comunicativ și... pasionat de mașini. Plănurile de viitor sunt simple: un copil și o casă.

LOCOTENENT-COLONEL OVIDIU PURDEA-SOMEȘ

Colonelul STELICĂ SAVA, comandantul Bg. 4 Ge. Trt.

— Domnule colonel, cum se prezintă Bg. 4 Ge. Trt. la începutul anului 2006?

— În momentul actual, la nivelul marii unități se planifică toate activitățile pentru anul 2006, cele privind instruirea specifică de geniu, dar și cele repartizate de comanda Corpului și de cesașoanele superioare, punându-se un accent deosebit pe executarea inventarierii în perioada imediat următoare.

— Dacă ar fi să vorbim despre perspectiva armei geniu, care ar fi reperele generale?

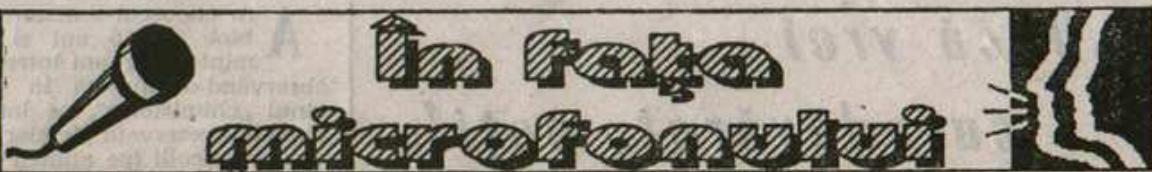
— Din păcate, în momentul în care concepția la nivelul instituției militare s-a axat pe reorganizare, anumiți factori de decizie au considerat că arma geniu poate să fie o armă al cărei aport, în contextul general, poate fi dinuimat. Care ar fi punctul meu de vedere: această specialitate este una complexă, un genist nu poate fi format și ca pontonier, și ca expert EOD, și ca cercetaș... mă rog, sunt vreo 13 misiuni distincte. Sigur că până mai acum câțiva ani se avea în vedere o departajare clară a specialităților. Pe măsură ce unele unități au fost desființate, la ora actuală în C. 4 A. Trt. există această brigădă — despre care trebuie să recunoști că este incompletă — și batalionul de la Satu-Mare cu acel modul care acționează în parteneriat cu structuri si-

milare din alte 3 țări. Perspectiva include structurile EOD care vor fi înființate la unitățile operaționalizate și la cele în curs de operaționalizare. Deci, practic, în opinia mea, geniul — cel puțin la ora actuală — începe să-și restrângă activitatea pe anumite specialități. La nivelul Forțelor Terestre avem în vedere și brigada de la Brăila, dar nici aceasta nu cuprinde în organică toate specialitățile de care ar fi nevoie în anumite acțiuni de luptă. În concepția actuală, geniul este dat în sprijin, nu mai este reprezentat de mari unități și unicări luptătoare.

— Am înțeles că există inițiative de completare a necesarului de specialiști, cel puțin la nivelul ofițerilor.

— Punctând acest aspect,

„Sunt convins că arma geniu nu o să dispară”

am avut surprinderea să constată că ofițeri formați în arma tancuri au fost numiți în brigădă pe funcții de comandanți plutoane de geniu. Evident că am întrebat ce motivatie a stat la baza unor astfel de decizii, iar răspunsul a fost „...Păi, se pricepe la tehnică, deci poate să conduca un buldozer sau alt utilaj greu de geniu”. Eu unul am reținere în această privință, chiar dacă acești ofițeri parcurs cursul de inițiere organizat la Râmnicu-Valea. Acolo, în câteva luni, oamenii parcurg doar câteva module, specializarea lor la final este limitată la anumite misiuni, pot fi angrenați doar în anumite probleme. Dacă îl dai unui astfel de comandanți de subunitate să facă un proiect de distrugere a unui pod, a unui drum, măsura sinceră fie în măsură să-l întocmească. Nici în rândul specialiștilor cu experiență, trebuie să recunoști, nu mai sunt

multă capabili să facă așa ceva.

— Sugerați o situație și, mai ales, o perspectivă desul de sumbră...

— Convingerea mea este că arma geniu nu o să dispară. Anumite specialități este necesar să dăinuie, fără îndoială. Am în vedere problemele de treceri, cele de distrugeri, de cercetare de geniu, de mascare... Specialiștii vor trebui să-și asume sarcina executării unor astfel de misiuni, chiar dacă ei vor fi grupați în subunități date în sprijin marilor unități și unităților luptătoare.

— Dacă avem în vedere tehnica specifică din dotare, care este situația? Puteți să apreciați acest aspect într-un raport comparativ cu dotarea geniștilor din armatele participante la inițiativa regională „Tisa”?

— Din păcate, la ultimul exercițiu, desfășurat anul trecut, nu am participat, ca de altfel nici la deplasările execute în țările membre cooptate în această inițiativă. Au

fost nominalizați alii... Dar am vizionat pelicule filmate cu aceste prilejuri și, pe baza celor vizionate, pot să spun că, cel puțin în anumite privințe, disponem de o tehnică superioară celei pe care partenerii la care ne referim o dețin, dar ne confruntăm cu problema comunicabilității. Noi disponem și de categorii de tehnică de concepție proprie, de exemplu PJM-ul (podul jos metalic) — pe care colegii unguri erau interesați, într-o perioadă, să-l achiziționeze de la noi —, podul pe pontoane... Dar repet, sunt probleme de interconectare. Oricum, partenerii noștri au apreciat mult gradul de pregătire dovedit de militarii români și dotarea noastră. Dacă doriți o concluzie, pot spune că tehnica pe care o avem — mijloace mecanice, cele de trecere, utilaje de geniu —, deși răspunde necesităților, nu se mai fabrică, fapt ce duce la dificultăți serioase în cazurile de înlocuire a unor elemente. Sigur, ca în orice domeniu de activitate din aria specifică militarii, tehnica evoluează, se diversifică, ne dorim și noi, ca și alții camarași, să ajungem în posesia unor mijloace cât mai performante. Dar, la ora actuală, suntem capabili să acționăm eficient atunci când suntem solicitați. Iar solicitări din aria noastră de competență sunt și vor fi.

Maior CLAUDIOIU IORDACHESCU

Soldat Lazăr Surdu (20 de ani), sat Gogănești, comuna Bahnea, județul Mureș:

„Am venit în armată pentru că n-am avut ce face. Am amănat prezenta de două ori, aş fi amănat-o și a treia oară, dar nu s-a putut. Am un frate mai mare care nu a făcut armată. În patru zile, ce să spun, a fost bine când am stat și nu am avut de făcut instrucție și a fost rău când... am avut de făcut instrucție. Mai ales ture de teren. Nu m-am gândit ce-o să fac atunci când voi termina stagiu militar. Să rămân în armată, sau nu? Nu știu ce să spun.”

Imi plac ordinea, disciplina. Cred că o să mă obișnuiesc cu deșteptarea, instrucția... și aş vrea să rămân ca angajat.”

„Imi plac ordinea, disciplina. Cred că o să mă obișnuiesc cu deșteptarea, instrucția... și aş vrea să rămân ca angajat.”

Soldat Marton Boroș (19 ani), comuna Baciu, județul Cluj:

„Imediat ce am primit ordinul de incorporare m-am și prezentat, am venit cu gândul să rămân în Armata Română, dacă o să fie posibil. Condițiile pe care le văd asigurate aici, în armată, mie personal nu mi se par grele.”

Soldat Mihai Budai (20 de ani), Cluj-Napoca:

„Puteam să amân prezenta, dar am vrut să vin în armată, într-un fel. Dar, după ce am venit, m-am răzgândit. Ce m-a făcut să-mi schimb impresia? Suntem prea mulți în dormitor, unii sfiorăie, alții vorbesc în somn, avem de făcut prea multe dintr-o da-

lor, tributari tradiției sau pur și simplu curioși — vor parcurge, obligați de lege, treptele aspre ale „școlii bărbătiei”. Prezenți printre recruti din Regimentul 55 Transmisiuni „Napoca”, am reținut primele lor impresii formate la impactul cu universul cazon.

tă... În pantalonii ăștia mai încăpea un coleg, bocancii mi-s cu două numere mai mari... Drept să vă spun, de când am venit în unitate nu am mâncat supă deloc, nu-mi place cum arată, nu-i ca cea de acasă.”

Soldat Răzvan Buiga (19 ani), Gherla, județul Cluj:

„Eu am venit cu gândul să rămân în armată, să mă angajez, dacă se poate, altfel nici nu veneam, o amânăm. Cum o să fie, greu, ușor, eu sunt hotărât să mă obișnuiesc, să invăț să-mi placă. Cel mai neplăcut lucru pe care l-am observat de când am venit este că dimineața încep să zbieze la noi frunze, exact când suntem mai buimaci. Cel mai bun lucru de aici este că am cunoscut mulți oameni, că pot să leg prietenii.”

Soldat Lorand Feher (19 ani), Sâncraiu de Mureș, județul Mureș:

„Am venit că a trebuit să vin. Tata mi-a spus că cum e pe-aici, dar, după cum mă așteptam, e mai greu. Nu m-am obișnuit cu deșteptarea așa devreme, mai facem și tărâșuri și nu-mi place, că mi-e rece la măini și mă murdăresc. Mâncarea e bună, m-am

obișnuit cu ea, nu sunt pretențios. Nu știu dacă să rămână aici, după ce termin armata. Mă mai gândesc.”

Soldat Raul Glodean (18 ani), Cavnic, județul Maramureș:

„Am venit mai mult obligat. Am fost la recrutare și mi-au zis să vin în armată. Acum, că am venit, mă gândesc că nu-i rău, o să-mi prinădă bine pe viitor să am ar-

meu, și cununatul, și cătiva veri au făcut armata, și am zis că eu de ce să nu vin să fac. Nu știu ce să zic, dacă este greu sau ușor, e așa și așa. Mâncarea-i bună, numai puțină. Saltea și cam tare, și suntem mulți în dormitor, dar vine somnul ușor, că obosim ziua, la instrucție.”

A consemnat:

Maior CLAUDIOIU IORDACHESCU

